

Spojené kráľovstvo preto navrhuje zrušiť rozhodnutie z dôvodu, že bolo prijaté na nesprávnom právnom základe, čím mu boli odňaté práva podľa protokolu 21.

(¹) Rozhodnutie Rady 2011/407/EÚ zo 6. júna 2011 o pozícii, ktorú má Európska únia zaujať v Spoločnom výbore EHP k zmene a doplneniu prílohy VI (Sociálne zabezpečenie) a protokolu 37 k Dohode o EHP (Ú. v. EÚ L 182, s. 12).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené kráľovstvo)
26. augusta 2011 — Novartis AG/Actavis UK Ltd**

(Vec C-442/11)

(2011/C 311/44)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Novartis AG

Žalovaná: Actavis UK Limited

Prejudiciálne otázky

Ak bolo dodatkové ochranné osvedčenie udelené na výrobok, tak ako je definovaný v nariadení (ES) č. 469/2009 (¹), ktorý obsahuje účinnú zložku, porušuje práva poskytované osvedčením podľa článku 5 nariadenia s ohľadom na predmet ochrany definovaný v článku 4 nariadenia:

- i) liečivo, ktoré obsahuje zmes tejto účinnej zložky (v tejto veci valsartan) a jednej alebo viacerých ďalších účinných zložiek (v tejto veci hydrochlorotiazid), alebo
- ii) len také liečivo, ktoré obsahuje účinnú zložku (v tejto veci valsartan) ako jedinú účinnú zložku?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 zo 6. mája 2009 o dodatkovom ochrannom osvedčení pre liečivá (Ú. v. EÚ L 152, s. 1).

Odvolaie podané 30. augusta 2011: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta rozšírená komora) zo 16. júna 2011 vo veci T-196/06, Edison/Komisia

(Vec C-446/11 P)

(2011/C 311/45)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Edison SpA

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozhodnutie Všeobecného súdu (šiesta rozšírená komora) zo 16. júna 2011, ktoré jej bolo oznámené 20. júna 2011,

— vrátiť vec Všeobecnému súdu na opätovné prejednanie,

— rozhodnúť o trovách konania na oboch inštanciách až v konečnom rozhodnutí,

— v prípade, ak Súdny dvor rozhodne vo veci samej zamietnuť žalobu a uložiť Edison SpA povinnosť nahradiť trovy oboch konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka opiera svoje odvolanie o štyri odvolacie dôvody:

- i) Všeobecný súd porušil článok 253 ES v spojení s článkom 81 ES, pretože chybné určil predmet a rozsah povinnosti odôvodnenia týkajúceho sa pripísania zodpovednosti za porušenie článku 81 ES spoločnosti vlastniacej 100 % základného imania spoločnosti, ktorá sa priamo podieľala na porušení, pričom toto porušenie sa zakladá na vyvrátenej domnienke. Konkrétne Všeobecný súd nezohľadnil okolnosti a právne pravidlá, ktoré upravujú danú oblasť, osobitne dôkazné bremeno, ktorým je zaťažená žalobkyňa. Komisii nesprávne uložil povinnosť odôvodnenia v súvislosti s „nepodstatnými tvrdeniami“ a nevyžadoval, aby tieto tvrdenia boli spôsobilé vyvrátiť domnienku zodpovednosti materskej spoločnosti, pričom mal povinnosť to vyžadovať.
- ii) Subsidiárne Všeobecný súd porušil články 230 ES a 253 ES, lebo dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia nie je dostatočné. Na jednej strane sa mal dopustiť nesprávneho právneho posúdenia pri výklade napadnutého rozhodnutia, pretože nepreskúmal niektoré jeho relevantné časti. Na druhej strane tým, že nezohľadnil vysvetlenia obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí zamenil si odôvodnenie s vecou samou, lebo usúdil, že Komisia porušila práva žalobkyne a domnieval sa, že tieto vysvetlenia nie sú presvedčivé.

- iii) Všeobecný súd porušil články 230 ES a 253 ES v spojení s právnymi zásadami Únie týkajúcimi sa práva na obhajobu a kontradiktórnosti konania na súdoch Únie. Všeobecný súd sa nesprávne domnieval, že Komisia nemohla uplatniť argumenty, ktoré neboli uvedené v oznámení o výhradách alebo v rozhodnutí a ktoré smerovali na vyvrátenie tvrdenia, ktorým chcela žalobkyňa vyvrátiť domnienku zodpovednosti materskej spoločnosti. Ide o obdobnú situáciu ako v predmetnej veci, keď žalobkyňa predložila doklady alebo mala o nich vedomosť a nemohla nebrať do úvahy riziko, že Komisia na ne prihliadne ako na dôkazy v jej neprospech alebo keď žalobkyňa mohla dôvodne na základe uvedených dokumentov dospieť k záveru, že Komisia má v úmysle tieto doklady využiť.
- iv) Všeobecný súd porušil články 230 ES, 231 ES a 253 ES, keďže sa nesprávne domnieval, že bol povinný zrušiť napadnuté rozhodnutie z dôvodu nedostatku odôvodnenia a to napriek tomu, že prijaté riešenie vo veci samej sa ukázalo ako správne.

Odvolanie podané 31. augusta 2011: Caffaro Srl in amministrazione straordinaria (predtým Caffaro Srl) proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta rozšírená komora) zo 16. júna 2011 vo veci T-192/06, Caffaro/Komisia

(Vec C-447/11 P)

(2011/C 311/46)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Caffaro Srl in amministrazione straordinaria (predtým Caffaro Srl) (v zastúpení: A. Santa Maria, C. Biscaretti di Ruffia a E. Gambaro, avvocati)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok a následne vyhlásiť neplatnosť rozhodnutia Komisie K(2006) 1766 v konečnom znení z 3. mája 2006 v rozsahu, v akom Komisia uložila pokutu spoločne a nerozdielne Caffaro S. r.l. a SNIA S.p.A. vo výške 1 078 miliónov eur, alebo subsidiárne
- zrušiť rozsudok a následne rozhodnutie v časti týkajúcej sa tých dôvodov tohto odvolania, ktoré Súdny dvor bude považovať za odôvodnené a prijateľné,
- navyiac subsidiárne znížiť výšku pokuty uloženej odvolateľovi na symbolickú sumu alebo značne znížiť túto výšku s ohľadom na právne a skutkové okolnosti uvedené v odvolaní,

- nakoniec subsidiárne vrátiť vec Všeobecnému súdu na nové rozhodnutie vo veci s ohľadom na úvahy a kritériá Súdneho dvora, ktoré uvedie vo svojom rozhodnutí o tomto odvolaní,
- v každom prípade zaviazat Komisiu na náhradu trov konania na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Vo svojom prvom odvolacom dôvode Caffaro uvádza porušenie článku 101 ZFEÚ, článku 23 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ a usmernení Komisie k metóde stanovovania pokút⁽²⁾, nesprávne právne posúdenie, skreslenie skutkových okolností a dôkazov, porušenie povinnosti odôvodnenia, ako aj nedostatočné a rozporné odôvodnenie v časti rozsudku, v ktorej Všeobecný súd nepokladal za relevantnú situáciu hospodárskej závislosti Caffaro na relevantnom trhu a ujmu, ktorú sám utrpel z dôvodu kartelu.

Vo svojom druhom odvolacom dôvode Caffaro uvádza porušenie zásady rovnosti zaobchádzania zo strany Všeobecného súdu, ako aj porušenie článku 23 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 1/2003 a usmernení Komisie k metóde stanovovania pokút s ohľadom na referenčný rok zohľadnený Komisiou v rozhodnutí v rámci rozdielného zaobchádzania. Osobitne odvolateľ kritizuje zohľadnenie časti trhu v roku 1999 u každého účastníka uvádzaného porušenia (okrem Caffaro).

Vo svojom treťom odvolacom dôvode Caffaro uvádza nesprávne posúdenie Všeobecného súdu ohľadom absencie uvádzaného vplyvu Caffaro na nezákonné dohody z 26. novembra 1998 pri dĺžke účasti na porušení. Caffaro osobitne uvádza porušenie článku 23 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 1/2003 a usmernení Komisie k metóde stanovovania pokút pri výpočte výšky pokuty s ohľadom na dĺžku porušovania, nedostatok odôvodnenia, nesprávne posúdenie skutkových okolností a porušenie povinnosti odôvodnenia.

Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode, ktorý sa týka premlčania a oneskoreného konania Komisie voči odvolateľovi, Caffaro uvádza nesprávne uplatnenie článku 25 nariadenia (ES) č. 1/2003, skreslenie a nesprávne posúdenie skutkových okolností zneužitie právomoci, porušenie všeobecných zásad práva EÚ, poškodenie jeho práv na obranu, ako aj nedostatok odôvodnenia rozsudku. Caffaro najmä vytýka Všeobecnému súdu, že nezobral do úvahy nečinnosť Komisie počas jedného roka po akte prerušujúcom premlčanie, predtým ako poslal odvolateľovi žiadosť o informácie bez žiadneho vyšetrovania či jasného odôvodnenia.